APOSTOLUL

Revista cadrelor didactice din județul Neamț — SERIE NOUĂ, ANUL I, NR. 6 OCTOMBRIE 1999

NU NE VINDEM ISTORIA! NE BATEM JOC DE EA!

■ Bambilici cu memoria strămoșilor

De câtva timp se vorbește prea mult în presă de "scandalul manualelor de istorie". Prea mult pentru rostul aș spune, din momentul ce vinovăția este atribuită din manualele sau autorilor lor, cu mai degrabă simpla "turnbombicel-programe de istorie". Fie și așa, dar inspirată formula a profesorului Dan Berindei:

Încurcate sunt căile Domnului, dar cu mult mai puțea găsi o explicație pentru ceea ce se întâmplă în momentul de față cu predarea istoriei în școlile României, ale unei Românii - culmea - acuzate încă de naționalism pe toate meridianele civilizate, adică pe acele meridiane occidentale, unde nici celui mai tembel guvernant nu i-ar da prin cap să joace bambilici cu memoria strămoșilor celor care-i votează.

Dar acestea ar putea părea afirmații gratuite, dacă n-ar fi doar cuvinte, în comparație cu enorma aberație a faptelor. Să vedem, să stăm strâmb și să analizăm drept despre ce ar putea fi vorba. Va să zică, partidele autointitulate "istorice" - cumplită blasfemie - , aflate acum la guvernare, se dădură de trei ori peste cap - pentru că acesta nu mai funcționa că "gânditor" - și ajunseră la concluzia că: iete, d-aia nu merg treburile bine în țara asta, fiindcă istoria românilor era probă obligatorie la bacalaureat. Și le-a spus fiul de dac, Attila - ajuns recent înalt dregător al educației pârliților de români -, că și economia ar merge "ca pe roate" și râurile de lapte și miere vor curge dinspre apus, dacă, și numai dacă, legea învățământului va fi modificată și istoria va mai fi studiată cel mult ca disciplină opțională. Dar să lăsăm bacalaureatul, poate să se dea numai la educație fizică și la sport, dar nu-l va recunoaște nimeni niciodată în afara Ungariei.

■ Manuale sau programe alternative?

Ceea ce ne-a aruncat cu totul și cu totul în ceață sunt afirmațiile domnului Marga, domn pe care l-am ascultat cu încredere o vreme și căruia, astăzi, încercăm - vorba lui Cristian Tudor Popescu - să-i mai purtăm respect. Sigur, domnule ministru, nimeni nu are nimic împotriva manualelor alternative, dar vă cerem să inventați și programele alternative - chiar dacă ar fi o premieră mondială - pentru a putea spune elevii noștri că, în afară de partidele politice, țara asta a mai avut și un Ștefan cel Mare și un Mihai Viteazul. Oricât de filosofic am aborda programa de clasa a XII-a și oricât de silitori ar fi fost copiii noștri în clasa a IV-a - când li s-a vorbit despre cei doi domnitori la lecția de citire - tot nu putem înțelege cum au reușit autorii programei să înghesuie toate problemele legate de 4 (patru) secole de istorie în trei lecții, iar pentru ultimii 10 ani au fost necesare șapte lecții. Că cele patru secole amintite cuprind tocmai

Prof. Constantin GHERGHELESCU

(Continuare în pag. 7)

ÎN ACEST NUMĂR:

O premieră pe țară:

"CONTRAST", prima galerie particulară de artă

(Pag. 4)

Repere în spiritualitate:

Grupul Școlar ION CREANGĂ, Târgu Neamț

(Pag. 4-5)

Încă o utopie:

REȚETA PENTRU UN TEATRU PERFECT

(Pag. 6)

Drepturile omului???

Comisia de artă - directorul Studioului de radio Iași, cu lucrarea: "Idealul umanist al artei Europeană a Parlamentului României";

- prof.univ.dr. Laurențiu Soitu, Univ. "Al.I. Cuza" - Iași, cu lucrarea "Responsabilitatea limbajului";

- prof. Florina Oțet, (inspector general) de specialitate în M.E.N., cu lucrarea: "Forme și modalități de realizare a educației civice în perspectiva exigențelor reformei sistemului educațional românesc";

- Ioan Oancea, șef sector "Formare și pregătire a specialiștilor", IRDO, cu lucrarea "Modalități de implicare a Institutului Român pentru Drepturile Omului în educația civică a tineretului școlar";

- prof.dr. Otto Weber, vicepreședinte al Comisiei pentru drepturile omului, culte și probleme ale minorităților naționale a Camerei Deputaților, cu lucrarea "Toleranța

Prof. Dumitrița VASILCA, director CCD Neamț

(Continuare în pag. 7)

ABURELI ALTERNATIVE

"Dar ce mare înțăles trebuie aici?
Doi ochi ș-o minte!"

(Ion Budai Deleanu)

Odată lucru, inventivitatea românească este de-a dreptul fascinantă. Stai și te tot uiți cu gura căscată la îndemânarea cu care reușește să se întreacă dimensiunile unui biet tantaruș și-l aruncă în pericol numai apropiindu-te de mănunchiul unde bănuiți de furtună.

Tonul admirativo-laudativ cu care m-am pricopsit deodată este o consecință a atenției pe care am acordat-o evoluției celui mai fierbinte subiect din ultimele săptămâni: avatarurile, evident, despre manualele alternative. Când s-a anunțat la "Știri" că părinții și deținuții, cuprinși de patriotica indignare, protestează împotriva blasfemiei unei încercări de a se minimaliza trecutul național, n-am mai putut răbda. Prea-i educător să-și dea toată lumea cu părerea, nu? Mai ales dacă nimeni nu bagă de seamă, în isteria asta de tot gregară, că după ce s-a efectuat cu succes pasul acela mic și proverbial înspre ridicol, următorii pași (uriași pentru că au căpătat

Steluța CĂLIN

(Continuare în pag. 7)

Petru VAMANU

SCRISOARE DESCHISĂ

Comunitatea Studenților Academiei de Muzică "Gheorghe Dima" Cluj-Napoca și Colegiului Universitar de Muzică Piatra Neamț
către
Președintele României
Președinții celor două Camere ale Parlamentului
Primul ministru al Guvernului
Ministrul Educației Naționale
Liderii ai partidelor politice parlamentare
Prezenta scrisoare deschisă a fost remisă mass-media din România

Amplificarea, adâncirea și cronicizarea disfuncțiilor logistice și funcționale ale învățământului românesc constituie în prezent o tendință evidentă și îngrijorătoare. Deficiențele structurale și de alcătuire sistemică împiedică buna desfășurare a procesului educațional și, mai ales, să constituie un obstacol major în calea factorului continuitate, "atât de necesar învățământului. Consecințele acestei stări de fapt se concretizează în decriptarea educațională generală, cu efecte sociale dramatice: creșterea alarmantă a delicvenței, apariția unor forme aberante de comportament antisocial și imoral, a corupției generalizate- deja și la nivelul tinerilor- a unor practici de tip mafiot.

Toate acestea sunt simptome și urmări ale labilității regăsibile în sistemul educațional, ale incertitudinii ce planează asupra evoluției acestuia. Considerăm că subminarea consecventă a condițiilor social- economice, educaționale și culturale ale tineretului se manifestă în multiple forme, dintre care menționăm:

- reducerea categoriei sociale a studenților la statutul de mase umane dezinteresate, marginalizate și amorfe; ignorarea cu desăvârșire a necesității dialogului și a unui parteneriat între instituțiile statului și cei amintiți, în privința problemelor de interes major ale acestora;

- deteriorarea sistematică a condițiilor elementare de existență: cazarea și masa, utilități ce nu asigură o igienă minimală și o posibilitate de întreținere decentă, în cele mai multe cazuri; lipsa unor forme solide de ajutor social, nealinierea burselor de studiu la nivelul costurilor, inconsecvența acordării facilităților de transport etc.

- degradarea și compromiterea deliberată a statutului social și profesional al personalului didactic la toate nivelurile; (angajații Academiei de Muzică "Gh. Dima" nu și-au primit încă drepturile salariale pe lunile august, septembrie și octombrie a.c.);

- pauperizarea și umilirea continua a categoriei cadrelor didactice, fapt ce are drept consecință alterarea calității învățământului și scăderea dramatica a opțiunilor pentru cariera didactică în rândul tinerilor;

- menținerea nedorită a unei permanente stări de provizorat atât în învățământul universitar cât și în cel preuniversitar, prin intervenția brutală asupra formelor de desfășurare ale acestora, sub pretextul alinierii la modelele occidentale; lipsa unei concepții unitare și favorabile privind

(Continuare în pag. 7)

EROISMUL - O NORMALITATE ASUMATĂ

CONSTANTIN FILIMON

O viaţă tumultuoasă şi o mare durere

Motto: Iar când va fi să vin la voi,
Vom sta de vorbă între noi,
Ca să vă spun
Ce-a mai urmat după război.

În... într-o lume agitată... cum este cea de azi, mi... ...avem timp decât pentru ... abătere continuă... unic rezultat este ... trezim la sfârşitul... ...multe ori fără a ne da prea ... ...bine seama bare... ...rostul nostru pe acest pământ. Puţini sunt cei care pot privi în urmă şi ne pot arăta că au ştiut tot timpul care sunt valorile pe care le-au slujit.

Un astfel de destin, marcat de un patriotism alevărat, simţit şi nu clamat, dar şi de o activitate profesională remarcabilă, este cel al domnului învăţător Constantin Filimon, om care, la cei 83 de ani ai săi, s-a simţit obligat să ia pana pentru a mai da o luptă, poate cea mai grea din viaţa sa. Este lupta împotriva uitării şi, mai ales, împotriva lipsei de recunoştinţă a generaţiilor de azi faţa de jertfa generaţiilor trecute.

Constantin Filimon s-a născut la 22 decembrie 1916 şi ne putem închipui cât a fost de fericit pentru cadoul primit de ziua sa în 1989. Numai ca amăraciunea anilor ce au urmat a umbrit total bucuria înlăturării regimului cumunist.

Ca şi tatăl său, ţăran înstărit din Crăcăoani, veteran al celui de-al doilea război balcanic şi al primului război mondial, domnul Constantin Filimon şi-a văzut tinereţea marcată de anii grei ai războiului. A făcut parte din Regimentul regional nemţean 15 Infanterie, iar apoi din Regimentul 2 Bacău, care l-a trimis la Şcoala militară de ofiţeri. Având gradul de sublocotenent i s-a încredinţat de către Marele Stat Major construirea fortificaţiilor de pe Valea Bistriţei în amonte (Sărata, Vaduri ş.a.).

Împreună cu întreaga armată română, în entuziasmul general creat de ordinul conducatorului ţării, Ion Antonescu, în 1941, domnul Constantin Filimon a trecut Prutul pentru dezrobirea pământului românesc aflat sub ocupaţie sovietică. A luptat pe frontul data de 27 ...ul Odessei, a ...din ...locotenentul ... ...batalioane ale ...şi a deschis ... ...de atac. În ... ...a stat în Spitalul ... ...Sinaia. Odată ... ...de legătură ... cu frontul, ...rănit de două ori, iar o dată a fost naufragiat pe Marea Neagră, în 1943. Revenit în 1944 pe frontul din Moldova, a fost încă o dată rănit şi internat în Spitalul din Caracal, apoi în cel din Craiova, de unde a ieşit în mai 1945, aşa încât sfârşitul războiului l-a găsit în afara frontului.

În momentul încheierii războiului, domnul Constantin Filimon a revenit în viaţa civilă, la profesia pe care şi-o alesese încă înainte de începerea celei mai mari conflagraţii a acestui secol, cea de dascăl. Ca veteran de război ce s-a considerat norocos că a supravieţuit şi, să recunoaştem, puţini sunt cei care au luptat pe parcursul tuturor celor patru ani de macel şi se mai găsesc încă în viaţă, a crezut că este datoria sa să întreţină vie în memoria celor tineri amintirea sutelor de mii de ostaşi căzuţi pe câmpul de onoare. Nu ştiu de ce, dar mi-l imaginez pe dl. Filimon făcând ceea ce spunea Camus despre învăţătorul său, şi el veteran, dar al primului război mondial: "La sfârşitul fiecărui trimestru, înainte de a-i trimite acasă în vacanţă, şi din când în când, atunci când orarul i-o permitea, luase obiceiul să le citească lungi extrase din *Crucile de lemn* a lui Dorgeles. Lui Jaques, lecturile acelea îi deschideau iarăşi porţile exotismului, dar ale unui exotism în care dădeau târcoale spaima şi nenorocirea, deşi el nu făcea niciodată apropierea, poate doar teoretică, cu tatăl pe care nu-l cunoscuse. Asculta doar din toată inima o istorie pe care dascălul său o citea din toată inima, şi care-i vorbea din nou despre zăpadă şi despre scumpa lui iarnă, dar şi de oameni ciudaţi, înveşmântaţi în postavuri grele, rigide din pricina noroiului, care vorbeau un limbaj straniu şi trăiau în nişte gropi, sub un plafon de obuze, rachete şi gloanţe."

Un om a cărui luptă armată din tinereţe s-a completat cu o viaţă la catedră, un om care a contribuit la educaţia celor de azi nu putea să

resimtă decât ca o durere personală atitudinea viciată de interese politicianiste a guvernanţilor, pentru care patria este o noţiune lipsită de sens, atâta timp cât nu le umple buzunarele. Cum să nu fie revoltat un om al cărui sânge a curs pentru apărarea acestei ţări şi care şi-a văzut camarazii dând jertfa supremă pentru un ideal batjocorit tocmai de cei care ar trebui să-l slujească cu mai multă credinţă. Aşa a ajuns dl. Constantin Filimon ca, la o vârstă mai mult decât respectabilă, gândindu-se la tatăl său, ce a trăit 101 ani, şi la faptul că mai are încă suficient timp să ia din nou armele nu cele de război, ci cele cu care profesia l-a obişnuit şi să înceapă lupta sa în aceste vremuri de restriştе spirituală, pentru apărarea memoriei celor pe care, pe bună dreptate, îl numeşte "Eroii Neamului Românesc".

Cu o caligrafie perfectă şi artistică totodată, care ea însăşi denotă respectul deosebit al autorului faţă de subiectul tratat, dl. Constantin Filimon a scris mai multe texte ce ar merita să vadă lumina tiparului, chiar cu aspectul grafic al manuscriselor, am sugera noi. Cele mai importante dintre acestea sunt: *Cultul Eroilor, Memorial de război, Mesaj către eroi, Mesaj către români* şi *Rugăciune pentru iertare*. În versuri sau în proza, aceste texte sunt un mesaj mişcător şi cuprind idei ce merită reţinute.

Am să mă refer mai mult la *Cultul Eroilor*, pe care autorul a avut bunăvoinţa de a mi-l încredinţa. Aici se sesizează foarte bine că România se află într-o situaţie unică după 1990, pentru că la noi criza economică se combină cu cea spirituală, cu decăderea culturală, or este ştiut faptul că epocile de decădere economică au generat în toate timpurile o efervescenţă spirituală, fiind epoci de mare rafinament cultural (vezi "alexandrianismul" lui Cioran). Şi atunci, ce este de făcut? Ne-o spune tot autorul: "*Câţiva oameni patrioţi şi militari eroici ne-am hotărât ca, prin toate mijloacele (cultural-spirituale şi materiale), să mobilizăm generaţia de acum şi a celor care vor urma la cunoaşterea trecutului acestui neam de viteji şi înţelepţi, pentru a le urma exemplul de muncă şi luptă, de patriotism şi credinţă strămoşească, pentru a-şi menţine fiinţa între neamuri, aici, unde s-au născut şi au moştenit ţară frumoasă şi bogată.*" Dincolo de poezia acestor rânduri, rămâne curăţenia sufletească şi energia care l-a îndemnat pe autor ca altădată pe Miron Costin să nu mai permită valului uitării să se lase peste fapte şi oameni a căror memorie trebuie păstrată indiferent de intenţiile de europenizare sau tocmai de aceea. Noi trebuie "să intrăm în Europa ca români", pentru că aducem zestre Europei "ţară frumoasă şi bogată" şi valorile născute dintr-un trecut eroic.

Să ne uităm la aceşti bătrâni şi să ne ruşinăm că n-am fost în stare să învăţăm de la ei lecţia patriotismului adevărat pe care ni-l prezintă, nu în lozinci sau fraze sforăitoare, ci în cuvinte calde şi pline de simţire, chiar şi atunci când înfiereaza.

De înfierat, slavă Domnului, sunt destule în ziua de azi, dar autorul se opreşte numai la ceea ce întinează memoria sfântă a camarazilor săi de luptă. Este conştient că în perioada comunismului, pe care o numeşte "Golgota creştinismului românesc", istoricii nu au putut face nimic pentru recuperarea memoriei celor ce s-au jertfit pe frontul de est, dar, cu atât mai mult, nu poate să înţeleagă indiferenţa, de-a dreptul criminală, a celor cărora azi le revenea această datorie. Se prezintă starea jalnică a "Cimitirelor Eroilor", profanarea lor în Harghita şi Covasna, dar, mai ales, lipsa de reacţie a autorităţilor, pentru că toleranţa faţă de intoleranţă e o crimă. Este vorba de aceleaşi autorităţi despre care se spune că sunt beneficiarele eroilor din al doilea război mondial şi care nu sunt în stare să se ocupe de educaţia tinerei generaţii.

Elogiind eroismul de pe frontul de est, dl. Constantin Filimon consideră actul de la 23 august 1944 "trădare" şi suntem tentaţi să credem că aceasta a fost percepţia ostaşului român de atunci, care-l adora pe mareşalul Ion Antonescu şi care nu avea de unde să cunoască raţiunile superioare ce au condus pe regele Mihai, ca şi pe ceilalţi lideri politici, să ia această decizie. Azi ştim că arestarea lui Antonescu la 23 august 1944, ca şi întoarcerea armelor împotriva Germaniei naziste, au fost doua acte absolut obligatorii, dictate de situaţia de pe front, dar tot nu putem sa nu regretăm că desfăşurarea ulterioara a evenimentelor a aruncat România în întunericul comunist pentru o jumătate de veac, iar comunismul a fost, înainte de toate, un cumplit atentat la fiinţa naţională. Lui şi numai lui i se datoreaza comportamentul aberant al conducatorilor de azi, care sunt rezultatul educaţiei comuniste antinaţionale. Dincolo de paseismul, de altfel sesizabil, al autorului, rămâne adevarul diluării sentimentului naţional, datorat acestei educaţii, la generaţiile mai tinere, ca şi al incompetenţei celor aleşi (era să spun celor ce s-au nimerit) pentru a conduce destinele României de azi.

Manuscrisul se încheie cu slava adusă, în ordine, eroilor, generaţiei ce s-a jertfit în al doilea război mondial, mareşalului Ion Antonescu şi veteranilor de război. Ultimele rânduri au fost scrise la 14 septembrie 1997, în Duminica Crucii, în Unghiul morţii, la sfinţirea bisericii din Poiana-Brusturi Drăgăneşti, în memoria bătăliei din 2-3 mai 1944.

Prof. Constantin GHERGHELESCU

*** ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII**

Revista presei literare

Revista "Contemporanul" gazduieşte o perspectiva asupra poeziei lui Ştefan Augustin Doinaş, sub semnatura criticului literar Marin Mincu. Concluzia lui Mincu este pe cât de originala pe atât de discutabila: "Poetul va fi surclasat în timp de valoarea net superioara a eseistului şi comentatorului acut de poezie, dar mai ales a traducatorului excepţional" - Vom vedea dacă are dreptate, dar peste vreo 20 de ani...

În România literară nr. 41, criticul literar Gheorghe Grigurcu scrie o cronică literara la volumul antologic al poetului Daniel Corbu, "Duminica fără sfârşit", aparut anul trecut la Editura Axa din Botoşani. Am reţinut concluzia comentatorului: Luptând cu poezia precum Iacob cu Îngerul, Daniel Corbu rămâne stapân pe fiinţa sa, care-l ajuta "sa privească lumea prin mai multe rani deodata", textuale ca şi existenţiale - Mai mult existenţiale, am zice noi, ca sa fim şi puţin maliţioşi.

Substanţiale "Convorbirile literare" ale lunii septembrie. De reţinut interesantul dialog dintre scriitorii Vasile Andru şi Vasile Tărăţeanu (Ucraina), rubrica "Critica poeziei, prozei şi criticii" susţinută de cunoscuţii critici literari ai revistei, Mircea A. Diaconu, Daniel Ştefan Pocovnicu, Adrian Alui Gheorghe şi Cristian Livescu - O revistă bună, dar prea stufoasă şi încarcată cu multe articole, din care unele par a fi cam în plus.

Poetul Liviu Ioan Stoiciu îşi continuă jurnalul sau "stoic" din zilele Revoluţiei. Pentru cine nu a trăit acele zile şi nu l-a cunoscut pe poet din anii anteriori Revoluţiei, povestirea sa pare o proza SF în care locul extratereştrilor a fost luat de nişte securişti - În acea luna fierbinte singurii lui prieteni din Neamţ care i s-au alaturat, cu toate riscurile ce presupuneau acest demers, au fost poeţii Aurel Dumitraşcu şi Adrian Alui Gheorghe.

Semnalăm, pentru cine nu a remarcat încă, rubrica "Contrafort" a scriitorului Mircea Mihăieş din pagina a doua a "României literare". Fără pretenţia de a fi un analist politic, scriitorul este autorul, de cîţiva ani de zile, al celor mai pertinente, clare şi expresive analize ale fenomenului politic şi social românesc. "Este vina exclusiva a clasei politice româneşti faptul ca societatea noastră batjocoreşte astazi orice etică a muncii şi orice valoare morală" - scrie autorul. Şi câtă dreptate are...

De remarcat în "Familia" orădeană intervenţiile criticilor literari Ion Simuţ şi Sâluc Horvat, despre George Călinescu şi cele ale prozatorilor Gheorghe Crăciun şi Daniel Vighi, dedicate prozatorului, intrat pe nedrept într-un con de umbră, Radu Petrescu. În acelaşi număr al revistei descoperim un text inedit al lui Radu Petrescu, despre George Bacovia - Cei doi prozatori optzecişti semnalează cât de repede se pot uita marii scriitori recent dispăruţi.

Constantin Prangati continuă să "alimenteze" paginile revistei "Ateneu" cu jurnalul inedit al lui G.T.Kirileanu. Iată ce scria marele cărturar nemţean pe o fila de jurnal din 14 februarie 1959: "Până şi preoţii s-au dat cu comuniştii. Mergând pe stradă şi întâlnindu-ma cu Protopopul Pătraşcu, mi-a adus reproşuri pentru acordare de ajutor "spionilor". Despre ce spioni este vorba? şi mi-am căutat de drum. Iată aşa, se ponegresc oamenii nevinovaţi" - Fără comentarii.

Prestigioasa revistă "Orizont" face în numarul sau din septembrie o ancheta sub genericul "Scriitorul şi suta de lei". Răspunde, printre alţii, la întrebările poetului Robert Şerban, şi poetul Vasile Baghiu. Iată ce ne destăinuie poetul nemţean: "Vreau să emigrez, pentru ca în România valoarea nu este preţuită deloc. Iar acum nu-mi mai doresc altceva decât să-mi fie acceptată cererea. Îi pasă însă cuiva dintre cei cărora ar trebui să le pese de frământările şi de condiţiile în care trăieşte şi creeaza un scriitor pe nume Vasile Baghiu? Nu cred" - Să le pese ca pleacă, sau ca rămâne?

OCHELARIST

VIAŢA ŞCOLARĂ

■ Inspectoratul şcolar Neamţ acuzat de fraudă
Remeş cere profesorilor nemţeni banii înapoi

Inspectoratul şcolar Neamţ şi Federaţia Sindicatelor Libere din Învăţământ au fost acuzate de către ministrul finanţelor, Decebal Traian Remeş, că au acordat profesorilor nemţeni din comune bani mai mult decât necesarul sporului de izolare timp de 4 luni. "Remeş a declarat miercuri, când negocierile cu cele 4 confederaţii s-au suspendat, că Neamţul a apelat la fraude şi deturnare de fonduri pentru plata salariilor şi pentru acordarea sporului de izolare", a declarat, în cadrul unei conferinţe de presă, liderul FSLI Neamţ, prof. Florin Florescu.

Analiza sporului de izolare acordat celor 3008 salariaţi din învăţământ în comunele nemţene a fost aprobată de însuşi ministrul finanţelor care şi-a pus semnătura pe proiectul furnizat de ISJ Neamţ şi l-a trimis spre publicare în Monitorul Oficial. "Remeş a declarat miercuri că va cere Neamţului banii înapoi. Este vorba de câteva sute de milioane de lei lunar. Ministrul Finanţelor nu ţine cont că, în acordarea sporului de izolare, Neamţul are o topografie specială, şoselele sunt cum sunt, iar în cele mai îndepărtate cătune nu ajunge nici măcar un ziar", a mai spus dl. Florescu, care a precizat că dacă Remeş va cere inspectoratului banii înapoi, va da în judecată Guvernul şi implicit Ministerul Finanţelor.

■ Salarizarea profesorilor se termină la avansul lunii noiembrie

Din cele peste 1224 de miliarde acordate prin rectificarea bugetului pentru învăţământ, nu se vor găsi bani suficienţi pentru plata salariilor în luna decembrie, a declarat liderul sindical F. Florescu.

Pentru salarii se cheltuiesc lunar 25-27 de miliarde de lei pe fiecare judeţ. Deşi în Statutul Cadrului Didactic se prevede ca banii pentru naveta profesorilor să fie suportaţi din bugetul Consiliului Local al comunei care beneficiază de serviciile cadrului didactic, "Nici un profesor nemţean nu a ridicat până acum banii de navetă, pentru că nici un Consiliu Local nu are prevăzute fonduri". La întrunirea Consiliului naţional al FSLI se vor propune mitinguri şi pichetări ale prefecturilor din fiecare judeţ. Până atunci, perspectivă sumbră: de sărbători, cei aproape 9300 salariaţi nemţeni din învăţământ nu vor avea bani.

■ Sindicatul învăţământ cere despăgubiri Transmoldaviei
Păgubiţii grevei şoferilor nu vor plăti majorări pe luna noiembrie

Sindicatul Învăţământ a apreciat că aproximativ 2000 de cadre didactice şi peste 3000 de elevi nu au putut face naveta în condiţii normale, potrivit abonamentului eliberat de SC Transmoldavia. "Vom înainta Transmoldaviei o situaţie completă din fiecare comună şi, în funcţie de aceasta, vom cere despăgubiri societăţii. Din cauza grevei generale, mulţi dintre profesorii şi elevii navetişti nu au putut ajunge la timp la ore", a spus liderul FSLI Neamţ, prof. Florin Florescu.

Costul unui abonament reprezintă 70% din valoarea unui bilet. Sindicatul Transmoldavia spune că a asigurat în timpul grevei generale 45% din transport, deşi nu era obligat decât la o treime. Preşedintele Sindicatului Transmoldavia - Ioan Lăzăroaia - a declarat, în urma negocierilor cu omologii din învăţământ, că "dacă se va constata că există pagubiţi, societatea va trebui să plătească", însă nici unul dintre cei doi lideri nu a putut aproxima suma la care s-ar ridica aceste despăgubiri.

Cadrele didactice şi elevii reprezintă doar un segment - cel mai numeros - din călătorii Transmoldaviei. Rămâne de văzut dacă, în urma analizei din comune efectuată de FSLI, profesorii vor fi de acord cu soluţia compensării oferite de SC Transmoldavia, aceea a nemajorării tarifului de călătorie la abonamentele lunii noiembrie.

■ Procesul Guvern- Profesori:
La apel, lipsă Guvern !

Primul termen de judecată a procesului intentat Guvernului României de către Federaţia Sindicatelor Libere din Învăţământ, s-a consumat pe data de 1 noiembrie, la Curtea de Apel Bucureşti. Receptivi ca întotdeauna la necazurile cetăţenilor pe care îi guvernează, reprezentanţii Guvernului nici n-au pus piciorul în sala de judecată la prima şedinţă publică: "N-a venit nimeni de la Guvern. Următorul termen este la 23 noiembrie", ne-a declarat liderul FSLI Neamţ, filială care aderă la decizia centrală de chemare în judecată.

Principalele motive ale acţiunii sînt nerespectarea Protocolului care a suspendat greva generală a salariaţilor din învăţământ, cu toate efectele care decurg de aici: neplata restanţelor la legea 154, lipsa materialelor didactice în şcoli, proasta finanţare pentru reparaţii şi investiţii, sporul de rural şi altele.

Mariana AGHEORGHESEI

PUBLICAŢII ŞCOLARE:

Revista "Anotimpuri" şi "Anuarul" Grupului Şcolar "Gh. Cartianu" - Piatra Neamţ

Deşi trăim teroarea unui sfârşit de mileniu dominat de mizerii şi incertitudini, publicistica şcolară nemţeană, voind parcă să dea cu tifla tuturor greutăţilor, se impune prin câteva publicaţii merituoase printre care revista "Anotimpuri" şi "Anuarul", ambele editate de Grupul Şcolar "Gh. Cartianu" din Piatra Neamţ.

Revista "Anotimpuri" (ISSN 1554 - 1254), premiată la Concursul revistelor şcolare, se bucură de aprecierile publicaţiilor consacrate şi ale multor cititori din afara liceului; s-a născut din iniţiativa profesorilor V. Agafiţei şi Corneliu Felea care au fondat, mai întâi, revista "Însemnari nemţene" (nr.1/august 1990 şi nr.2/decembrie 1990) şi abia în 1994 s-au pus bazele noii publicaţii din colectivul redacţional făcând parte şi prof. M. Gicoveanu şi ing. D. Dorobanţu.

După apariţia chinuită a primelor numere în condiţii deosebit de modeste, revista capătă nerv şi personalitate, îşi îmbogăţeşte conţinutul şi respectă apariţia trimestrială sub redacţia prof. M. Gicoveanu, apoi a prof. C. Tomşa, în timp ce ing. D. Dorobanţu a asigurat tehnoredactarea computerizată.

În paginile revistei apar creaţii originale (poezie, proză, caricaturi) ale elevilor, articole ştiinţifice, dezbateri pedagogice, lingvistice, filosofice, medalioane, umor, probleme ale tineretului, examene etc. Trebuie apreciat faptul că, începând cu nr.3/1995, revista "Anotimpuri" se impune prin ţinuta grafică modernă asigurată de diverşi sponsori şi de tipografiile PRINTEX Comp. şi EUROTIPO SRL din Piatra Neamţ.

O apariţie de excepţie în activitatea publicistică a Grupului Şcolar "Gh. Cartianu" este "Anuarul" (ISSN 1454 - 2544), care în curând va ajunge la al treilea volum. Deşi a existat o tradiţie în perioada interbelică, astăzi nu avem cunoştinţă de editarea unor "Anuare" la alte licee.

Iniţiativa editării volumului I/1996 aparţine neobositului profesor Mihai Gicoveanu, ajutat de acelaşi tehnoredactor inginer Daniel Dorobanţu, ca la

volumul al II-lea să contribuie din plin profesorul Constantin Tomşa, căruia în aparţine decizia de a edita şi al treilea volum, care se află în faza finală de tipărire.

Materialele tipărite în aceste volume cuprind o gamă variată de preocupări ale profesorilor liceului, dar şi contribuţii ale unor specialişti şi colegi de la alte şcoli.

Anuarul, vol.I, Partea întâi/1996, 114 pagini, editat de Printex Comp. cuprinde un număr de nouă contribuţii ştiinţifice care abordează probleme de terminologie filosofică, istorie, dezvoltarea învăţământului, industriei şi demografia municipiului Piatra Neamţ, probleme didactice, evocări etc. Nu a mai apărut o a doua parte a primului volum, aşa cum precizează redactorii, ci numărul 2/1998, 226 pagini, editat de EUROTIPO SRL Piatra Neamţ, cu un număr de 22 de contribuţii de o mare diversitate: didactică, stilistică, politologie, istorie, cultură şi civilizaţie, mişcare demografica, evocari, note de călătorie etc. Datorită articolului "Şcoli evreieşti din Piatra Neamţ" al domnului farmacist Pincu Pascal, anuarul liceului pietrean a fost difuzat şi în Israel.

Apariţia celui ce al treilea volum fiind deja o certitudine, sperăm ca această frumoasă şi profitabilă iniţiativă a unor spirite incandescente, susţinută de inima larga a unor sponsori care nu rămân indiferenţi faţa de problemele învaţamântului şi culturii, sa continue şi în secolul care în curând se va revarsa peste noi.

V. AGAFIŢEI

De ce un Colegiu Universitar de Institutori la Piatra Neamţ?

Anul şcolar 1999 - 2000, declarat ca an al "reformei neamânate şi perceptibile" în învăţământ, a adus deja pentru Liceul pedagogic "Gh. Asachi" din Piatra Neamţ câteva elemente de noutate: pregătirea elevilor din clasa a IX-a în două noi specializări - bibliotecar - documentarist şi instructor pentru activităţi extraşcolare -, dar şi parteneriatul cu Universitatea "Al. I. Cuza" prin înfiinţarea Colegiului Universitar de Institutori.

Deşi privit cu suspiciune din afara sau chiar din interiorul sistemului, Colegiul Universitar de Institutori ce fiinţează în cadrul liceului nostru nu face decât să răspundă necesităţii spiritului universitar în pregătirea învăţătorilor şi a educatoarelor, a asigurării unei specializări alternative, care să permită ocuparea şi a altor posturi din învăţământ (profesor în gimnaziu).

Fără a însemna doar un simplu "patriotism local", Colegiul este o urmare firească a întâlnirilor d-lui ministru Marga cu directorii liceelor pedagogice, a ordinelor emise de M.E.N. încă din 1998, ce au conturat cadrele generale ale substituirii pregătirii de tip mediu a învăţătorilor şi educatoarelor cu cea de tip universitar de scurtă durată. Este adevărat ca aceste întâlniri şi ordine nu au soluţionat integral problemele ridicate de o asemenea schimbare.

În acest an universitar, Colegiul va funcţiona cu două grupe, cu specializările: institutori - limba engleză, institutori - ecologie. Deschiderea festivă a cursurilor, ce a avut loc luni, 18 octombrie, s-a bucurat de prezenţa reprezentanţilor Universităţii "Al. I. Cuza" Iaşi, I.S.J. Neamţ, a altor autorităţi locale, precum şi a reprezentanţilor Asociaţiei Învăţătorilor, studenţilor, profesorilor şi elevilor liceului nostru - posibil studenţi ai Colegiului.

Prof. Mihaela GHERGHELESCU
director adjunct al Liceului pedagogic "Gheorghe Asachi"

*** ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII**

T.T. aplaudat îndelung la SĂPTĂMÎNA TEATRULUI SCURT

În perioada 18- 24 octombrie s-a desfăşurat, la Oradea, festivalul de artă, cu modestie intitulat "Săptămâna teatrului scurt".

Organizată, în cadrul "Toamnei orădene", de către Ministerul Culturii, UNITER, redacţia revistei "Familia" şi forurile locale orădene, manifestarea s-a bucurat de prezenţe artistice care au făcut să fie depăşit provincialismul târgului: Teatrul "Odeon" (Bucureşti), "Sică Alexandrescu" (Braşov), "German de stat" (Timişoara), "Naţional" (Iaşi) şi "Naţional" (Timişoara), "Teatru de stat" (Oradea) şi, în fine, "Teatrul Tineretului", din Piatra Neamţ (în concurs cu "Romanţioşii", de Edmond Rostand şi, în încheiere festivalului, "Uşa închisă", de John Reid).

Juriul festivalului - actriţa Coca Blos, regizorul Dan Puican, criticii Dumitru Chirilă, Mirona Harabor şi Ion Parhon- a decis:

- **PREMIUL SPECIAL AL JURIULUI - "Romanţioşii" de Edmond Rostand;**
- **PREMIUL PENTRU CEL MAI BUN SPECTACOL - Teatrul de Stat Oradea.**

De asemeni, juriul a mai luat în discuţie la nominalizările pentru "Premiul de interpretare masculină" candidaturile actorilor Tudor Tăbăcaru şi Ovidiu Crişan, din spectacolul TT, iar pentru "Premiul pentru scenografie" candidatura Oanei Botez, pentru "Romanţioşii".

Dincolo de faptul că Teatrul Tineretului a obţinut aplauze la scenă deschisă, dincolo de premiile obţinute în festival, şi de aprecierea unanimă a presei pentru spectacolul prezentat în afara competiţiei, putem reţine, mai mult decît măgulitoarele consideraţii ale presei orădene: "Romanţioşii" pus în scenă de Teatrul Tineretului din Piatra Neamţ este o parodie cuceritoare, care la peste picior povestirile eroticeşti ticluite în epoca romantică (...). După o săptămână întreagă, în care publicul orădean aproape s-a intoxicat cu drame pe cele mai diverse teme, spectacolul nemţenilor a venit, scurt şi răcoritor, ca o ploaie de vară.

Publicul n-a făcut, în consecinţă, economie de aplauze, distrându-se copios pe parcursul reprezentaţiei şi bisând la final cum n-a mai făcut-o pe durata festivalului". *(M.Z.)*

Bienala Naţională "Lascăr Vorel"

Festival - concurs de artă plastică

În organizarea Inspectoratului pentru Cultură, Complexului muzeal judeţean, Filialei Neamţ a UAP şi Fundaţiei "Vorel", în acest sfârşit de an va avea loc cea de-a IV-a ediţie a Bienalei Naţionale "Lascăr Vorel". Având ca obiectiv integrarea valorilor artistice contemporane în climatul spiritual naţional, bienala din acest an se doreşte a fi şi un omagiu adus artistului al cărui nume îl poartă, la împlinirea a 120 de ani de la naştere. Ea este deschisă tuturor artiştilor plastici, membri ai UAP. Aceştia sunt invitaţi să participe cu 2-3 lucrări (pictura, grafică, sculptură), care vor fi expediate, până la data de 20 noiembrie a.c., pe adresa: Muzeul de Artă Piatra Neamţ, Piaţa Libertăţii, nr.1, cod 5600. Lucrarile de pictură şi grafică nu vor depaşi dimensiunile de 1,00 x 1,50 metri. Lucrările vor fi însoţite de un curriculum vitae de jumătate de pagină. Fiecare lucrare va avea pe verso următoarele date: autor, titlu, dimensiuni, adresă, telefon. Lucrările vor fi expuse în sălile Muzeului de Artă şi la Galeria Filialei Neamţ a UAP.

Se vor acorda următoarele premii: Marele premiu "Lascăr Vorel" al Inspectoratului pentru Cultură Neamţ; Premiul UAP din România; Premiul Primariei municipiului Piatra Neamţ; Premiul Fundaţiei "Vorel"; alte premii acordate de sponsori. Vernisajul expoziţiei şi premierea vor avea loc în ziua de 2 decembrie a.c. Informaţii suplimentare se pot lua prin telefoanele: 213945 (Inspectoratul pentru Cultură), 216808 (Muzeul de Artă), 211438 (Filiala Neamţ a UAP). Organizatorii îşi iau obligaţia asigurarii protecţiei lucrărilor expuse pe timpul expoziţiei, celelalte servicii (transport, ridicarea lucrarilor dupa închiderea expoziţiei, asigurarea lucrărilor în timpul transportului) revenindu-le artiştilor participanţi la concurs.

(N.S.)

Trecut şi prezent la poalele CETAŢII NEAMŢULUI

C

...ziad coborî dealul de la [illegible] ...ceva Moldo... venind dinspre ...eşugul Prescurii pe...ului aici şi fermecătoru... ...ni din amfiteatrul Carpaţilor Moldovei, îmbrăcaţi ...rtierul semănînd lor de pădure de pini, iar la picioarele ... bine apare, ca un ... ...pală a suspendat, deasupra ...nalelor Neamţului. ...ilitate

Cuvintele profesorului ...ului, ci Mihai David cinstitul ...ului şi din multele mărturi ... ...aş al impresiilor de ... cadru calatorilor în ... ...ei relief zăbelor locuri ... ...faune

Pe Valea Neamţului ... drum leagă Tg. Neamţ, pe la Pipirig şi şaua de la Nemtişor, de satele de pe Valea Bistriţei. Pe ele coborau, an de an, turmele Tuţuienilor din părţile Sibiului pentru a ierna pe câmpurile întinse ale Jijiei. În trecut toate drumurile transmontane gravitau spre Tg.Neamţ si Baia, oraşe mari în aceste locuri, căci Piatra Neamţ era atunci doar un sat.

Pe culmea Pleşului, ce coboară treptat în înălţime spre Tg. Neamţ şi domina oraşul cu priporul ei stâncos şi plin de pitoresc, a fost plasată, strategic, Cetatea Neamţului, ale cărei ziduri înnegrite de veacuri stau şi acum ca marturie a unui trecut zbuciumat dar glorios.

Populaţia acestei regiuni a fost întotdeauna mai densa decât în zonele înconjuratoare. Peste stravechea populaţie românească s-a adaugat, în comerţul dintre Moldova şi Transilvania. Fiind întărit de cetate şi apărat de gărzi de vânători, Tg. Neamţ cunoaşte în sec. al XIV - lea şi al XV - lea o viaţă economică înfloritoare, datorată comerţului şi meşteşugurilor.

Începând cu sec al XVI - lea oraşul stagnează datorită pierderii forţei. de apărare (cetatea a fost distrusă) şi schimbării axei principale de circulaţie, de sub munte pe Valea Siretului. Oraşul rămâne un timp izolat iar activitatea economică se limitează la preocupări meşteşugăreşti de interes local.

Aceste locuri au fost martorele unor mari războaie de apărare a pământului strămoşesc . La Ghindăoani oastea lui Ştefan Muşat a învins-o pe cea a lui Sigismund de Luxemburg iar la Războieni şi la Cetate, întreaga Moldovă strânsă în jurul lui Ştefan cel Mare s-a împotrivit eroic armatelor lui Mahomed al II - lea .

Aici pot fi vizitate mânăstirile, vechi lăcaşuri de cultură, dintre care menţionăm pe cea de la Neamţ şi pe cea de la Agapia, unde frescele au fost pictate de marele N. Grigorescu .

Pe aceste meleaguri s-a născut marele povestitor Ion Creangă (la Humuleşti) şi au poposit Mihai Eminescu, Veronica Micle, Mihail Sadoveanu şi alte personalităţi ale culturii româneşti, atrase de frumuseţea şi liniştea locurilor.

Atracţia pe care o exercită aceastâ regiune nu se datorează numai farmecului deosebit al locurilor, ci şi trecutului istoric ale cărui mărturii pot fi întâlnite la tot pasul.

În această frumoasă depresiune şi-n împrejurimi se află urme de civilizaţie omenească ale cărei începuturi se pierd în negura timpurilor.

Oraşul Tg. Neamţ datează ca vatră locuită încă dinaintea constituirii statului medieval moldav. Pe lista rusă de oraşe, întocmită între 1387 şi 1392 apare sub numele "Neamţul în munţi", figurând după "Târgul lui Roman" pe Moldova şi după "Piatra lui Crăciun". Prima atestare documentară datează din anul 1391.In secolul al XIV - lea a fost construită Cetatea Neamţului, fapt ce a determinat transformare aşezarii într-un punct important de vamă pentru

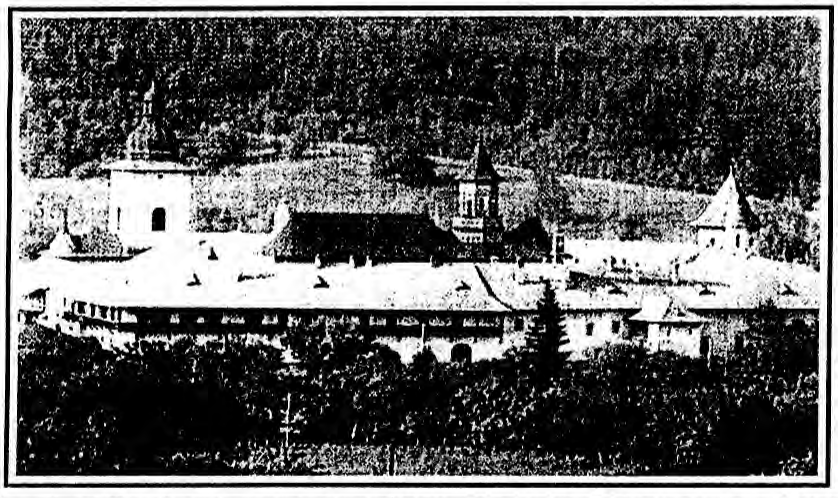

ÎNCEPUTURI...

În 1955, în condiţiile reorganizării învaţământului profesional - agricol, şi-a început cursurile Şcoala profesională de mecanici agricoli din Tg.Neamţ, în localul fostei Şcoli de arte şi meserii. Din 1957, cursurile teoretice ale şcolii s-au desfăşurat în clădirile care au adăpostit primul batalion de vânători de munte din România. În aceste clădiri, aflate într-o zonă de intensă trăire istorică, lângă ruinele vestitei Cetăţi a Neamţului, au fost aduşi în ziua de 21 octombrie 1916 vânătorii de munte (batalion format la Bucureşti în noiembrie 1916), în scopul instruirii în spatele frontului. Era format din cinci companii de puşcaşi a câte 300 de ostaşi şi două companii de mitraliori. La Oituz, unde armata română sub conducerea generalului Averescu rezista eroic, a plecat şi acest batalion pentru a întări forţele măcinate de inamic. La 30 iulie 1917, după un marş forţat de 160 km, ei au ajuns la 5 km de Tg. Ocna. După 3 ore au intrat în lupta, dovedind un eroism deosebit în bătăliile pentru ocuparea punctelor strategice de pe înălţimile Mugura , Vrânceanu, Cuprianul, Grohotişul, Cireşoaia.

Clădirile care au găzduit acest batalion au devenit, din 1957, locul de desfăşurare a cursurilor Şcolii profesionale de mecanici agricoli (conform

Deciziei nr. 107 / 03.04.1957), a Comitetului executiv al Sfatului Popular Raional Tg.Neamţ. Această decizie preciza: "Se aproba trecerea şi transmiterea din folosinţa şi administraţia Sfatului Popular Raional Tg. Neamţ, în folosinţa şi administraţia "colii Profesionale Mecanici Agricoli Tg. Neamţ, imobilul situat în oraşul Tg. Neamţ, str. I.V.Stalin, nr. 136, în suprafaţa construită 2428 mp, teren aferent 26252 mp, pentru a se crea un centru şcolar de mecanici agricoli SMT în oraşul Tg. Neamţ, prin comasarea şcolilor mecanici agricoli *Hemeiuşi, Adjud şi Tg. Neamţ*" .

În referatul privind preluarea "cazărmilor" din Tg.Neamţ pentru şcoala profesionala se precizează: *"Întrucât la marginea oraşului Tg. Neamţ, în imediata apropiere a locuinţelor SMT se afla un local foarte potrivit pentru amenajarea unei şcoli cu o capacitate de aproximativ 300 elevi "*, s-a hotarât transferul şcolii în aceste cladiri.

În 1956 sunt menţionaţi 26 absolvenţi cu examen de diploma, în 1957-54 absolvenţi, iar în 1958 101 absolvenţi. Numarul elevilor a crescut apoi în fiecare an. În 1973 iau fiinţa în cadrul şcolii profesionale două clase treapta I , cu profilurile chimie şi auto.

În 1975 şi-au început cursurile primele două clase de liceu, profilurile agronomie şi mecanică, clase care au absolvit în 1979. Diriginţii acestor două clase au fost ing. Pletea Vasilica şi ing. Druga Ioan, cadre care lucrează şi astăzi, ca titulari, în liceul nostru.

VIITORUL ÎNCEPE AZI...

.Timp de 44 de ani această instituţie a cunoscut o evoluţie constantă şi vizibilă. Având cadre didactice bine pregătite, de cele mai diverse specialităţi, liceul nostru a format generaţii întregi de tineri, mai ales în domeniul agronomiei şi mecanicii agricole. În ultimii ani s-a înfiinţat profiluri noi (electromecanic auto, fermier montan, contabilitate, administrativ şi electronica şi automatizări), care determina atât creşterea numarului de elevi cât şi a calităţii pregătirii celor care optează pentru acest liceu.

Numele de GRUP ŞCOLAR " ION CREAGĂ" este un omagiu adus marelui povestitor născut pe aceste meleaguri.

* ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII

ÎN PREMIERĂ ABSOLUTĂ LA PIATRA NEAMŢ

Galeria de artă "CONTRAST"

Interviu cu domnul Gheorghe Petrescu, patronul galeriei

Eduard Covali: -Domnule Petrescu, de ce "contrast"?

Gheorghe Petrescu: -În primul rând pentru că arta în general se bizuie pe o opoziţie între lucruri, stări, acţiuni. Cel mai evident este acest lucru în pictură şi în arta fotografică dar şi celelalte arte folosesc contrastul.

E.C.: -Aţi spus "în primul rând"... Mai există şi un al doilea rând?

G.P.: - Există. Pentru că ceea ce încerc eu se află în contrast cu "principiile" îmbogăţirii rapide practicate în zilele noastre. Ponte că prin alte părţi oamenii pot să se îmbogăţească şi prin artă. Există galerii de artă profitabile, nu mă îndoiesc că aţi auzit şi dumneavoastră de ele. În ceea ce ne priveşte pe noi, cei din această parte a lumii, n-am auzit de cineva care să se îmbogăţească din tranzacţiile cu picturi.

E.C.: - Mai există şi vreun alt contrast?

G.P: - Contrastul dintre vis şi realitate. Arta a fost unul din visurile mele. Am cochetat cu ea şi am avut "hobby"-uri care au încercat să-i dea tîrcoale. Copil fiind am visat, de ce n-aş visa şi acum?

E.C.: -Frumos, dar din asta, numai din asta nu se poate trăi.

G.P.: -După cum vedeţi, încerc să fac şi puţin comerţ iar unele obiecte de consignaţie ating domeniul artei.

E.C.: -Ce ne mai puteţi spune despre galerie?

G.P.: -Există în oraşul nostru pictori valoroşi. Aceşti pictori îşi expun creaţiile cu o anumită periodicitate. Deocamdată nu au un loc al lor, permanent, de care, atât pictorul cât şi amatorul de artă să poată beneficia. M-aş bucura să-i pot sprijini - evident nu total dezinteresat şi, prin această galerie să-şi poată vinde tablourile. Dar pentru acest lucru este nevoie de perseverenţă şi timp. Perseverent sunt iar timp am: cât mai am.

E.C.: - Vă urez succes.

Primul vernisaj al Galeriei CONTRAST a avut loc în luna septembrie avându-l ca oaspete pe Mihai Agape. A urmat apoi, la începutul lunii octombrie, trio-ul Dumitru Bezem, Petru Vamanu şi Constantin Filimon iar acum se află încă pe Simeza expoziţia de pictură semnată de Lucian Gogu Craiu.

CUVÎNT DE SUFLET

A minuri...? La timpul prezent, - în sens semnificativ, spunem noi, pentru ceea ce ar vrea a fi revista Grupului Şcolar "Ion Creangă" Tg. Neamţ, o publicaţie aflată încă la primii paşi dar în a cărei continuitate credem, a dovadă a preocupării de a crea o imagine cât mai completă a liceului nostru.

Oricare început este greu, mai ales când lipsesc experienţa editorială şi suportul financiar. Astfel se explică faptul că apariţia primului număr a fost mai târzie decât ne-am fi dorit. În cele din urmă însă eforturile colectivului redactional s-au concretizat într-o revistă care a încercat să ilustreze specificul şcolii noastre, gândurile şi trăirile elevilor şi cadrelor didactice.

Această realizare este cu atât mai apreciabilă, cu cât a lipsit aproape în totalitate susţinerea financiară a proiectului, atât de necesară editării unei reviste, fie şi la nivel şcolar. În condiţiile în care cultura în ansamblul său (şi mai ales cultura în rândul tinerilor) este privită mai mult ca un "moft" sau ca o inutilitate, considerăm că o asemenea publicaţie merită toate eforturile noastre.

Astfel, putem aprecia că revista se va putea constitui într-un reper cultural tangibil şi într-o sursă de informare asupra celor mai diferite domenii, acoperind preocupările complexe ale profesorilor şi elevilor.

Considerăm că diversitatea articolelor, mergând de la literatură şi ştiinţă până la umor şi sport, va acoperi preferinţele şi opţiunile tuturor şi va determina o colaborare mai amplă la realizarea viitoarelor numere.

Director,
prof Emil CREANGĂ

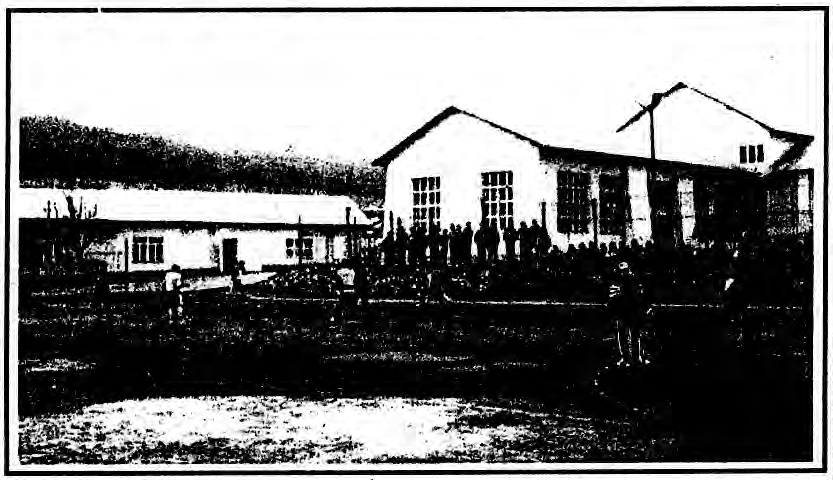

SPORTUL - o altă deschidere către lume

Este poate ceva mai puţin cunoaşte clipe de răgaz. Tenisul nu este obişnuit ca într-un liceu, un sport de anotimp şi nu îngăduie nici din filiera tehnologică să se mai mică pauză, căci asta ar însemna întâlnească alături de lecţia din formă. De accea, cum ea diplomele obţinute de "insaţiabile" noţiunea de "timp concursuri pe meserii, "liber" a devenit doar o sintagma fără dovezile unei pregătiri acoperire în viaţa de zi cu zi. sportive de excepţie.

Şi totuşi, liceul despre Alina Ripanu, ale cărei Adelaşi lucru se poate spune şi nostru s-a făcut cunoscut concursuri sunt mai rare. Aparent, şi prin două sportive de lucrurile sunt mai simple în atletism dar performanţă, a căror camionamentele lungi şi obositoare, valoare se vădeşte cu concursurile tensionate şi incertitudinea precădere în competiţiile unor rezultate ce depind de zecimi de internaţionale. Ele sunt: secundă reprezintă o realitate a vieţii *Oana Creangă* sportive în cazul marii performanţe pe (absolventa a clasei a care o vizează Alina.

XII-a, profil contabilitate) şi *Alina Ripanu* (eleva în clasa a XII-a la acelaşi profil).Nu avem intenţia de a face o ierarhizare a valorii celor două tinere, mai ales că ele s-au remarcat în sporturi total diferite: cea dintâi în *tenis de câmp* iar cea de-a doua în *atletism*. De aceea ordinea prezentarii este absolut întâmplătoare şi nu este dictată de vreun criteriu valoric.

Oana Creangă, la doar 18 ani, se poate mândri că a străbătut aproape toate continentele caci turneele de tenis pentru profesionişti o trimit adesea din estul extrem al Asiei, în Franţa, din Australia în Statele Unite, din America Centrală în Germania.Este *jucătoare profesionistă cu clasament WTA (Women Tennis Association)* şi a beneficiat timp de 3 ani de un contract cu T.C. Weiblinger (Germania). În aceste condiţii, activitatea ei nu

Alina este tenace şi batăioasa, modestă şi foarte conştiincioasă. Deşi rezultatele ei sunt remarcabile, atitudinea faţă de colegi sau profesori este aceeaşi. *Este recordmană naţională la 400 m, campioană balcanică de seniori la 400m, campioană naţională (seniori şi tineret) la 400m şi vicecampioană la 800m (seniori şi tineret)*. Vizând podiumul la europene şi mondiale dar mai ales la Olimpiada din 2000, Alina se pregăteşte constant, dovedind puterea de a trece peste căderile de formă sau peste micile accidentări inerente sportului.

Ceea ce le uneşte pe cele două fete, pe lângă pasiunea pentru sport, este dorinţa de a fi şi la şcoală printre primii, chiar dacă acest lucru le reduce drastic timpul liber.

Numai voinţa, tenacitatea şi dorinţa de victorie în orice domeniu le ajută să depăşească momentele de descurajare şi oboseală fizica şi mentală.

Rezultatele lor sportive, ca şi cele şcolare, ne îndreptăţesc să le considerăm ca fiind reprezentative pentru liceul nostru, să le susţinem şi să ne mândrim cu victoriile lor.

Cursuri de calculatoare

Semestrial, Grupul Şcolar "Ion Creanga" Tg. Neamţ organizează cursuri de calculatoare pentru elevi din şcoală şi din alte şcoli. Liceul dispune de două moderne cabinete de informatică dotate cu calculatoare PC procurate din fonduri proprii. Elevii şi cursanţii au acces direct la calculatoare şi sub îndrumarea profesorilor de specialitate învaţă sa utilizeze diversele aplicaţii existente la ora actuală în domenii de birotica şi ştiinţa.

(Ultima oră : organizam cursuri de iniţiere în domeniul calculatoare pentru profesori, ingineri şi maiştri.)

Prof. Constantin Spiridonescu

FLASH

Începând cu anul 1997 concursul pe meserii s-a extins cuprinzând şi specialitatea fermier montan. Prima ediţie a fazei naţionale a fost găzduită, în cele mai bune condiţii, chiar de liceul nostru.

Menţionăm că la fiecare dintre cele trei ediţii Grupul Şcolar " Ion Creanga" s-a remarcat prin elevi bine pregătiţi teoretic şi practic, fapt confirmat de prezenţa lor permanentă printre primii clasaţi.

Grupul Şcolar " Ion Creanga " a stabilit, încă din 1996 puternice şi durabile relaţii de colaborare cu LEGTA Somme Vesle Franţa (Lycée d'Ensignement Géneral Tehnologique et Agricole). Această convenţie are acordul departamentelor Neamţ şi Champagne Ardenne, presupune schimburi de profesori şi elevi şi urmăreşte trei direcţii: cunoaşterea celor doua instituţii, cunoaşterea realităţilor social economice şi deschiderea catre cultura celor două ţari.

Pentru anul viitor se află în discuţie un proiect de colaborare mai amplu, care ar include şi un liceu agricol din Belgia iar în perspectiva mai îndepartată se vizează colaborarea cu o instituţie asemănătoare din Danemarca.

Începând din anul şcolar 1998 1999 la liceul nostru funcţioneaza Casa Corpului Didactic, filiala Tg. Neamţ, ce cuprinde o mică bibliotecă, având noutăţi în domeniul perfecţionarii cadrelor didactice, câteva lucrari de gradul I, reviste şcolare, legislaţie şcolara, cabinetul metodic al liceului cu planificari tip grupate pe comisii metodice.

Anul trecut, sub patronajul direct al C.C.D. Piatra Neamţ, s-a organizat cursul de psihopedagogie speciala, curs ce a demonstrat ca învaţamântul românesc este într-o continua transformare.

Sperăm ca în viitor să fim sprijiniţi mai consistent de către Inspectoratul Şcolar Piatra Neamţ, pentru ca în definitiv, meseria noastra este de dascali şi numai împreuna putem trece pragul anului 2000.

Aşteptăm noi propuneri.

Metodist voluntar
Prof. Ion Arsintescu

*** ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII * ARTE & MESERII**

Contraste la "Contrast"

Petru VAMANU

Cel de-al doilea vernisaj de la Galeria de arta "Contrast" (7 octombrie 1999) i-a avut ca oaspeti pe atât de diferiţii şi contrastanţii pictori Dumitru Bezem, Constantin Filimon şi Petru Vamanu.

Dumitru Bezem, acest sentimental, netemperat, vine cu un nou set de "amintiri din copilărie" de pe Valea Tarcăului, cu locuri imprimate tandru pe retină, iarna şi vara, case gospodăreşti din Neamţ, acareturi cu mirosuri tari şi acide, bucătării luminoase şi ospitaliere dotate cu întreaga "aparatura" a artei culinare ţăraneşti şi în care simţi prezenţa protectoare a larilor şi penaţilor moldoveni cu bundiţe, cuşme şi opinci. Iata şi străjerii cuviosi ai acestor locuri idilice, troiţe, schituri şi biserici cu sugestii sonore de clopote şi de toaca, naturi statice şi flori... multe flori. O pictură plină de nostalgii care te duce mereu cu gândul "acasă", gasind un "la ţară" pentru fiecare din noi chiar dacă născuţi şi crescuţi pe asfalt.

Alte doabe măcina Constantin Filimon la răsnita lui. Pictorul amuza şi se amuză în linii sigure de contur, creatoare de spaţii pe care artistul le acoperă cu transparenţe egale de culoare. Şi daca satira se vede mai puţin la "Bădea Ianoş" ea este din plin figurată la "ghitarist" şi la "nudul grotesc". Lui Constantin Filimon îi plac instrumentele muzicale precum şi zgomotoşii mânuitori ai acestora. Luându-şi un model "de pe lânga casă" pictorul îl surprinde într-o atitudine concentrată şi pe o poziţie de forţa în care privitorul n-ar rămîne surprins daca s-ar rupe câteva corzi adevarate şi daca timpanele i-ar fi suprasolicitate. Ca sa nu mai vorbim de ironia incisivă conţinuta în vrajitoarea- odalisca întinsa pe covorul mângâiat de nişte farmece răvăşite.

În sfîrşit, dar nu în cele din urmă, Petru Vamanu prezintă la rândul lui un puternic contrast în compoziţiile sale abstracte - în roşu, albastru şi alb. Ca şi la ceilalţi expozanţi tablourile sale nu au titlu şi orice sugestie este exclusă. "C'est a prendre ou a laisser" am putea spune noi uşor descumpăniţi dacă nu am simţi presiunea unei indubitabile forţe şi a unei senzualităţi decelabile în forme şi în culori. Ca să nu mai vorbim de efectul decorativ care îţi încântă privirea.

O expoziţie frumoasă este totdeauna o invitaţie la achiziţionare. Pictorii trebuie să trăiască, merită să trăiasca: sunt şi ei oameni.

Ed. COVALI

CE AM SĂ FAC şi CE AM FĂCUT (II)

CE AM SĂ FAC? şi CE AM FĂCUT? cuprinde date biografice din lucrarea "Înlănţuirea Vremurilor" scrisă de ilustrul învăţător Leon Mrejeru.

Menţionez că distinsul dascăl Leon Mrejeru a fost învăţător în mai multe judeţe ale ţării din România Mare, revizor şcolar, prefect al judeţului Neamţ, deputat în Parlamentul României, membru în Consiliul Naţional al Asociaţiei Generale a Învăţătorilor din România, preşedinte al Asociaţiei Învăţătorilor din judeţul Vaslui îndeplinindu-şi sarcinile încredinţate cu mult simţ al datoriei.

Prof. Gh. AMAICEI

Ce am să fac?

Un tânar, care intră azi în învăţământ, e greu să înţeleagă munca dificilă şi, în adevăr, apostolică, pe care, într'un mediu nefavorabil şi în împrejurări anevoioase, au dus-o înaintaşii săi, pentru a impune necesitatea şcolei, pentru a-i dovedi utilitatea şi pentru a se afirma şi ei, ca oameni, cari împlinesc un rol important şi hotărâtor în stat şi cari, prin urmare, merită o consideraţie deosebită pentru activitatea ce desfăşoară.

Un învăţător lucra, pe vremuri, cu trei divizii, cu 5 clase, cu 70-100 copii şi între orele 9-12 şi 2-4, în afara de toate celelalte numeroase şi variate obligaţiuni intra şi extra-şcolare.

Va fi greu, deasemenea, să înţeleaga luptele eroice, framântările şi jertfele care au realizat, evolutiv şi cu salturi, starea de azi a şcolei şi a învaţatorilor, incomparabil mai buna decât cea de acum patru decenii. (Şcoala primara şi invaţatorul până la Legea Poni şi Haret era la cheremul primarului, Consiliului Comunal şi autorităţii administrative, care dispuneau. Adesea neştiutori de carte hotarau asupra progresului didactic şi calificau pe învaţator.)

De aceea, recomand, cu toata căldura şi cu toata înţelegerea, absolvenţilor cu diploma ai şcoalelor normale, sa nu se descurajeze ca nu pot ocupa imediat locuri şi sa aiba toata rabdarea până le vine rândul. E un neajuns trecator, care se rezolva normal prin împuţinarea numarului absolvenţilor. În domeniul şcolei şi al culturii poporului au fost greutaţi mult mai mari de învins. Învaţatorii, în special, erau puşi pe o treapta de inferioritate morală şi materială, sorâ cu desconsiderarea şi dispreţul şi la cheremul autoritaţilor administrative şi al politicei, care-i maltratau. Stabilitatea şi inamovibilitatea erau visuri... Starea de lucruri de astăzi este cu mult mai buna şi mai înlesnită. Cele mai multe din piedici au fost înlaturate printr'o activitate perseverentă, vrednică de toata admiraţia şi printr'o răbdare, şi plină de cumintenie şi fără margini, a înaintaşilor.

Munca fără preget a învaţatorilor, pe de o parte, şi P.Poni, dar Spiru Haret, mai ales, pe de alta parte, au ridicat şcoala şi pe slujitorii ei din umilinţa şi dispreţul vremii şi i-au scos de sub teroarea şi de sub puterea capriciului prigonitorilor, înălţându-le moralul şi prestigiul şi sporindu-le autoritatea.

Elita învaţatorimii, fruntaşii ei, şi aici, ca pretutindeni, reprezentând-o cu strălucire, i-au înlesnit şi i-au grăbit izbânda.

La temelia şcolară a aşezărilor de azi, este suflet, este munca perseverenta, este lupta, este jertfă şi sunt atâtea vieţi închinate cu vitejie înălţării Şcoalei şi învaţatorimii şi, prin urmare, înălţării şi prosperării ţării.

Generaţia învăţătorilor mai vechi, nu numai şi-a făcut conştiincios datoria, dar s'a ţinut în curent cu tot ce interesa şcoala şi progresul ei, sporindu-i şi complectându-şi cunoştinţele prin muncă proprie şi ridicându-se până la creaţiuni personale. Nu erau învăţătorii acelei generaţii ruginiţi, cum s'ar spune sau s'ar crede, ci, dimpotrivă, erau înoitori şi în activitate şi în metode şi în opere în care se oglindea sufletul lor propriu: Şcoala de eri a dat şcoala de azi, ca o înlănţuire a vremurilor...

Ei s'au ţinut, totdeauna, în pas cu vremea. Multe din noutile sisteme şi metode de învăţământ şi de educaţie au fost experimentate şi popularizate de acei învăţători.

Nici localismul, nici regionalismul, nici şcoala activă, nici curentul Montessori, nici curentul individualist-libertar, nici curentul colectivist (social), nici metoda centrelor de interes a lui Decroly (manualele didactice inspirate de programa nouă, bazată pe centrele de interes, trebuie să fie alcătuite strict în conformitate cu programa. La programa nouă şi metode nouă, nu se potrivesc cărţi vechi...) n'au fost străine învăţătorilor de eri, iar la noile aşezări ale ţării, pe baza constituţiei şi legiuirilor noui, vechii învăţători s'ar fi adaptat cu uşurinţă şi cu entuziasm.

În orice caz, mulţi din acei vechi şi buni de atunci, au practicat ce se crede azi nou... proaspăt descoperit...

(va urma)

Reţetă pentru un teatru perfect

Se ia o sală cu scaune şi o scenă fără. Scaunele trebuie să se bălăie şi să scârţâie, să tuşească şi să icnească, să şughiţă şi tot felul de suiete să emită.

În sală se adaugă colonete, mochete cochete, tapete boghete, lămpi de perete, un candelabru vopsit cu cinabru, lumini de incendiu, pompieri pentru sediu, oglinzi flatante, câteva scaune pliante, fotografii în rame, o faţă cu programe de 5525 lei bucata. Rugăm să veniţi cu bani potriviţi. În hol se pune un bust robust, cum ar fi bustul lui Plaut sau Pan cântând din nai sau din flaut, câteva fete blonde sau brunete, cu siluete, cu bonete boghete, discrete, care sa rupa pe îndelete, bilete. Un bărbat distins, cu părul nins, care, atunci când e înghesuiala, să coordoneze intrarea în sală. Mobilier de lemn, demn, ca sa-ţi dea un îndemn solemn. Totul sa fie faţos, arătos, luxos, sclipicios, preţios, valoros, prestigios, cuviincios, ceremonios, grafios, generos, grandios, luminos, pompos, maiestos.

Pe scena, rivalităţi multe, reflectoare orbitoare, căldări şi alte îndemânări, panouri cu faţă, o lampă de tuart, un circular albastru pal pentru furtună, cuie, burghie, cleşti, ciocane, sprâjuri şi leaţuri, dor aţâchini, un mantou, contrabalee, sufite, practicabile demonstrabile şi uşor transformabile.

Un gong!!!!

Un director magician, un contabil şef estetician, un administrator echilibrist, un organizator optimist, un şef de producţie întreprid şi acid, un croitor Christian Dior, un tâmplar atotştiutor, un maşinist şef activ, un recuziter inventiv, un electrician peisagist, un sonorizator sufletist, un pictor haios, un tapiţer zelos, un sufleur şoptitor ca apa de izvor, un regizor tehnic calm, calm, calm...

Se ia un secretar, cât se poate de literar, care să cunoască literele mari pentru cronicari şi literele mici pentru gâgâlici, se pune într-o presă purgatoriu ca să poată fi stors un repertoriu.

Mai trebuie ceva: A, da!

O mână-două de actori, un regizor, un scenograf şi talent... un praf. Actorii să fie juni - primi, bruneţi rumeiori sau blonzi cu candori, eroi, tradatori, părinţi nobili, seniori, marchiji şi conţi, deştepţi şi tonţi, bogaţi sau săraci, în mână ortaci, pe câmp ţarani milionari cu bani, cu voci aşezate, pozate, timbrate, catifelate, insinuante, antrenante sau calmante, captivante, conciliante sau incitante, dominante, emoţionante, exaltante, exuberante, fascinante, frapante, fulminante, palpitante, percutante.

Actriţele sa fie frumoase, învoalte, mici sau înalte, ofelii, juliete, duene, cochete, mame duioase, iubite focoase.

Se iau actorii, se tăvalesc prin iarba, apoi sunt puşi să fiarbă: în sucul lor, în suc de migdale şi de portocale, în smoala şi catran, în pucioasa lui Satan, în caiete şi în praf de stele.

Se adauga clei pentru temei, câteva flori de tei şi boia de ardei. Se mai pun grime, câteva replici în rime, barbi false, mustaţi, chelii, câteva ore târzii, fond de ten, o caciulă, un joben, cincizeci de grame de mastic, o bălbăiala în aspic, trac, replici uitate, odihna pe jumătate.

Se ia un regizor şi se pune cu actorii la cuptor. Se mai pune şi un scenograf, cu ideile amestecate - vraf. Se dă la foc mic. Se adaugă câte un pic, foi de dafin, umor fin, enibahar, o lingura de gând amar, un pahar de zer, trei degete de piper, lucruri trăite, ofilite şi reamintite, o căpăţână de visuri noi, nucşoară, usturoi, două roşii roşii şi voiase, sentimente înălţătoare, frumoase, un vârf de cuţit de sare, un vârf de cuţit, un pumnal, un foc de pistol banal, un foc de pistol, un loc în inimă gol, un peşcăruş decedat, un adevăr frumos şi uitat, cuişoare şi tei parale, tot ce a scris Caragiale.

Se rumeneşte cât trebuieşte. Nici crud nici zalud, nici scrum nici fum. Se ţine câtva timp la rece şi se oferă publicului şi cu sergentul zece. Dar dacă n-ai pus reverii, în ore târzii, insomnii, trimiteri şi bucurii şi un suflet, ca Meşterul Manole o Ana, efortul e de poama.

Şi mai trebuie ceva de pus şi care se scrie cu m mare: Răbdare!

Ed. COVALI

130 DE ANI DE LECTURĂ PUBLICĂ LA PIATRA NEAMŢ (3)

Nu avem cum trece cu vederea peste existenţa, din 1935, pe aceeaşi stradă Ştefan cel Mare, 27, a unui important fond de publicaţii de o mare valoare, constituit şi păstrat cu mari sacrificii de un erudit nemţean, fost bibliotecar al Curţii Regale (1909 - 1935) şi sfătuitor de taină al capetelor încoronate, Gheorghe Teodorescu - Kirileanu (1872 - 1960). Aici existau numeroase manuscrise şi publicaţii de patrimoniu, locul fiind deseori căutat de pelerini culturali, mai mari sau mai mici, ai vremii. Toţi erau primiţi cu aceeaşi dragoste de moş Ghiţă sub ochii vigilenţi ai Securităţii, infiltrată chiar în coasta bătrânului cărturar. Tot "organele" au grăbit donarea colecţiilor Statului, contribuind la agravarea sănătăţii longevivului bibliotecar crescut în libertatea Munţilor Carpaţi care înconjurau şi Holda copilăriei sale.

S-au pierdut atunci, şi de atunci, publicaţii şi piese rare, parte pastrate, din 1950, în colecţiile Bibliotecii Academiei Române, parte (18.891 publicaţii) în Biblioteca Documentară Piatra Neamţ, transferată în 1970 Bibliotecii judeţene care, firesc, preia numele lui G.T. Kirileanu începând cu 1992. Din nefericire, accesul la Fondul documentar G.T.K., la care s-au adăugat şi alte publicaţii, a fost îngreunat, el fiind slab pus în valoare.

Din 1972, lectura publică la Piatra Neamţ cunoaşte o modernizare în planul asigurării serviciilor de bibliotecă, prin mutarea într-o clădire special construită în bd. Republicii, 15 bis, una dintre puţinele ridicate până atunci şi de atunci în judeţ şi chiar în România. Totodată, noua generaţie de bibliotecari asigură un suflu nou în organizarea şi creşterea colecţiilor, precum şi a serviciilor de bibliotecă.

Lectura publică a progresat odată cu oraşul, înfiinţându-se, rând pe rând, filiale. În 1975 - 1976 se deschid filiale în cartierele - dormitor. Mai întâi, în Dărmăneşti (cca. 40.000 locuitori), filială rămasă la stadiul iniţial din cauza edililor care nu aveau cum să înţeleagă rolul informaţiei şi lecturii pentru progresul general. Povară perpetuată şi după 1989, spaţiul din Aleea Ulmilor, bl. A2, măsurând cu indulgenţă 30 m.p. în care stau înghesuite cca. 14.000 volume. Apoi, în Mărăţei unde, după plimbarea prin mai multe locuri, filiala îşi găseşte liniştea şi spaţiul corespunzător, în 1990, pe bd. Traian, bl. A9. Aici se află la dispoziţia cititorilor peste 35.000 de volume. Filiala înfiinţată în Precista (1985) a fost desfiinţată în 1991 şi spaţiul înstrăinat! Există, de asemenea, o filială şi în Republica Moldova, la Orhei, cu peste 18.000 volume.

În 1998, Biblioteca Judeţeană G.T. Kirileanu Neamţ înregistra 13.424 utilizatori care au împrumutat 529.158 documente de bibliotecă, populaţia municipiului fiind de 125.070 cetăţeni, majoritatea ştiutori de carte.

Să nu uităm că în România populară, apoi socialistă, rolul bibliotecii publice de deţinător al informaţiilor comunitare, naţionale şi universale a fost mult diminuat, biblioteca fiind mai mult pe post de drog cultural şi ideologic. Nu de puţine ori, biblioteca a fost un acumulator de publicaţii nevandabile. Din această perspectivă, achiziţionarea a aproape 90.000 de volume, după 1989, înseamnă mult prea puţin faţă de balastul existent, care ocupă mari spaţii şi zeci de rafturi.

După 1990, s-a pus problema revenirii la rolul esenţial al bibliotecii publice - stocarea informaţiei şi punerea ei la dispoziţia membrilor comunităţii pe care îi serveşte - ajutându-i pe semeni să înţeleagă ce se petrece cu ei, ce s-a întîmplat în perioada în care România a fost abandonată/exclusă/deconectată/marginalizată, cu concursul marilor cancelarii ale lumii, pentru mai bine de 50 de ani!

Începând cu 1999, sediul central al Bibliotecii Judeţene G.T.Kirileanu Neamţ cunoaşte o extindere, paradoxal, peste necesităţi, dovadă ca sunt fonduri, neflind, însă, rezolvate principalele probleme. Spre exemplu, eliminarea presiunilor înregistrate la sediul central nu se poate realiza decât prin înfiinţarea şi extinderea filialelor.

Din 1993, se află în plină derulare programul de constituire a bazei electronice de date privind colecţiile bibliotecii (literele A-L), precum şi dezvoltarea altor programe de informatizare.

Există, fără îndoială, bazele unei dezvoltări calitative, mult aşteptata reformă putând începe în ciuda frânelor economice. Prin eforturi profesioniste, pot fi eliminate mentalităţile, putându-se oferi servicii la nivelul standardelor naţionale cu dorinţa mărturisită de a le atinge pe cele ale Uniunii Europene. Pe lângă reformarea mentalităţilor, eliminarea balastului care sufocă bibliotecile, trebuie investit în inteligenţa vie a bibliotecii, atât de prost plătită, ceea ce înseamnă analiză lucidă, curaj, management de calitate şi, bineînţeles, profesionalism. Sunt condiţii majore, întrucât tendinţele de "civilizare" nu sunt deloc încurajatoare, produsele subculturale, deseori cu mesaje negative, invadându-ne pe toate canalele. Iar noi, ca popor, nu am atins pragul binelui Occidental, având şanse ca prin necunoaşterea adevăratelor valori morale, politice, spirituale să ne ratăm propriul viitor. Pentru a ne integra în lumea civilizată şi să ne recunoască ca fiind egalul ei, printre multele lucruri pe care trebuie să le realizăm se află şi redarea demnităţii şi prestigiului Bibliotecii publice şi a slujitorilor ei.

Sergiu GĂBUREAC

BIBLIOGRAFIE

****ANUARUL LICEULUI "PETRU RAREŞ". PIATRA-NEAMŢ - ANUL 1933 - 1934. Piatra-Neamţ, 1934.*

LUCHIAN, Constantin. Locuri, oameni şi şcoli. Monografie a învăţământului nemţean, Vol.1. Piatra-Neamţ, Maxiprint, 1996.

MATASĂ, Constantin. Călăuza judeţului Neamţ. Bucureşti, Cartea Românească, 1929.

NU NE VINDEM ISTORIA! NE BATEM JOC DE EA!

e poca eroica" a acestui neam, iar ultimii 10 ani pot fi consideraţi incerţi, probabil că nu are nici o legătură cu intenţiile autorilor. Că în acea vreme apăram creştinătatea, ne lăpuneam Ungariei Mari şi demonstram că dutem trăi chiar mai bine, fără ajutorul Apusului, probabil că nu cadrează cu integrarea europeană aşa cum o văd minţile luminate din minister, dar credeţi-ne, domnule ministru Europa e prea dezvoltata ca să mai aibă nevoie de ficţiuni. Europa are nevoie de parteneri şi nu ne va lăsa să ne alăturăm atâta vreme cât nu vom demonstra, printre altele, că avem şi coloană vertebrală. Nu cu temeneli se intră în Europa, ci cu valori care pot fi invidiate şi pentru care respectul europenilor este deplin. Asta nu înseamna xenofobie şi nici măcar intoleranţă, din partea celui care este destul de puternic şi de mândru pentru a nu se coborî la ura faţă de celalalt. Numai cel ce nu are cu ce se mândri îşi pizmuieşte vecinul care are. De aici însă şi până la a ajunge sa vorbim pe şoptite despre zeii acestui neam, calea ni se pare prea lunga.

■ Unde se termină prezentul şi unde începe istoria

Nici una dintre noile teorii la care faceţi apel şi care, vezi Doamne, ar ajunge acum prima data la urechile profesorilor de istorie, nu justifica perdeaua trasă peste antichitate şi evul mediu românesc în favoarea ultimelor decenii. Abordarea necronologica a istoriei, în viziunea autorilor programei, a fost menită să permită ştergerea a ceea ce era mai înaltator în istoria românilor în favoarea unor discuţii sterile despre democraţia parlamentara a ultimului secol. Şi, nu uitaţi, domnule ministru, lui Caragiale care a trăit în acea vreme şi n-a putut să nu-şi bată joc de tot ceea ce vedea strâmb, nu i-a trecut prin cap nici o clipă să-i satirizeze pe Mircea cel Batrîn sau Iancu de Hunedoara. Chiar nu vă întrebaţi de ce? Apelul dumneavoastră la funcţia educativă a istoriei ar fi primit cu entuziasm, dacă n-ar fi fost precedat de o progamă aberantă, de o funcţii educative lipsesc cu desăvârşire.

Nu, domnule ministru, dacă s-a dezbătut ceva, s-a dezbătut prin cele mai întunecate cotloane ale ministerului dumneavoastră sau ale coaliţiei, dar profesorii de istorie au aflat, cu stupoare, abia la începutul anului şcolar ce vor trebui să predea elevilor şi, probabil, ar trebui s-o facă fără să roşească, după modelul autorilor programei.

Pentru a aminti măcar toate aberaţiile programei ar trebui să solicit ziarului o rubrică permanentă pentru cel puţin şase luni, dar sunt nevoit să mă limitez la o ultimă curiozitate: tare aş vrea să aflu ce argumente filosofice credibile mai poate aduce domnul ministru pentru a justifica graba preelectorală cu care s-a schimbat programa de istorie pentru cei patru ani de liceu, când la toate celelalte discipline s-a modificat doar programa pentru clasa a IX-a, aşa cum era normal.

SCRISOARE DESCHISĂ

a daptarea fondului la deasupra mediei naţionale, justificând standardele existente în ţările dezvoltate.

Învăţământul superior artistic şi, în speţă cel muzical, a fost şi este cu consecvenţă ignorat. Este o realitate că acest domeniu, cu accentuat specific vocaţional, implica substanţiale costuri în raport cu alte domenii. În aceeaşi măsura, faptul ca studenţii din acest domeniu îşi dedica cea mai mare parte a existenţei lor studiilor specifice, de o înaltă profesionalitate, reprezinta o investiţie de timp şi energie ce trebuie considerata şi onorata ca atare, cu atât mai mult cu cît performanţele artistice româneşti au fost şi sunt de notorietate naţională şi internaţională. Statistic vorbind, rezultatele şi reuşitele învaţământului artistic se situeaza mai mult decît alte domenii susţinerea financiară şi investiţiile în mijloace logistice. În clipa de faţă, starea materială a învăţământului artistic românesc este deplorabilă. Lipsa dotărilor, degradarea avansată a celor existente fac ca învăţamîntul românesc să fie în imposibilitatea de a comunica şi a se alinia celui european, de a fi deschis oportunităţilor internaţionale. Pornind de la această realitate elemeptară, introducerea şi funcţionarea sistemului european de credite transferabile devine o utopie, iar obţinerea performanţelor înalte ajunge să fie o sarcină din ce în ce mai dificilă.

Ca o rezultantă a celor expuse mai sus, şansele de realizare profesională a acestei categorii de studenţi sunt aproape anulate, iar fenomenul îngrijorător al emigrării este încurajat. Consideram ca repercusiunile acestei stări de fapt, neobservabile pe termen scurt, ar putea fi dezastruoase pentru viitorul culturii şi spiritualităţii româneşti şi, implicit, pentru societatea românească în ansamblu. De asemenea, avem convingerea fermă că rezolvarea tuturor problemelor ar depinde nu atât de un efort material cât de un substanţial efort de voinţă din partea celor care ţin în mînă soarta învăţământului românesc.

Prezenta scrisoare deschisă are ca principal scop sensibilizarea acestora faţă de situaţia apăsătoare ce au generat-o în acelaşi timp, comunitatea studenţilor Academiei de Muzica "Gheorghe Dima" din Cluj Napoca ţinînd să aducă la cunoştinţa opiniei publice şi a mijloacelor de informare realitatea imediată cu care se confruntă în prezent. Alegerea acestui mod de a lua poziţie ţine de asumarea unei demnităţi ce ar trebui să fie caracteristică întregii comunităţi academice din România.

Drepturile omului???

e cumenică şi drepturile omului". *vizând globalizarea, de orice tentativă exclusivistă.*

Prezenţa europeană a *"În orizontul mileniului al III-lea, [illegible] nu se putea ignora [illegible] Prin [illegible] ţările [illegible] Valorile artistice [illegible] Românească [illegible] faptul că, [illegible] generaţii [illegible] diferite, prin performanţe [illegible] Asociaţia [illegible] contribuie, totodată, prin [illegible] la [illegible] şi [illegible] spiritului [illegible] există un [illegible] [illegible] [illegible] dialog [illegible] între [illegible] [illegible] [illegible]

Oameni nemţeni ai şcolii şi MIHAIL SADOVEANU

Întreaga mirabila creaţie literară a divinului Mihail Sadoveanu (05.11.1880 Paşcani - 19.10.1961 Bucureşti) este o pledoarie pentru educaţia naţională românească şi un îndemn îndreptar pentru realizarea ei. Mihail Sadoveanu este un mare pedagog naţional, deşi n-a avut o pregătire specială pentru aceasta. A educat, din plin, a avut, în schimb, o excepţională vocaţie educaţională şi o pregătire prin influenţa remarcabililor lui dascăli. De aceea s-a bucurat de aprecierea marelui pedagog Ştefan Bârsănescu, pe care l-a avut coleg de cancelarie în vremea când a predat limba română la Liceul Mihail Kogălniceanu în anii 1923 - 1925.

Prima interferenţă - cu o puternică influenţă asupra formării şi devenirii sale - a fost cu învăţătorul său din Paşcani pe care l-a înveşnicit sub numele de Domnu' Trandafir. Acest minunat învăţător, pe numele lui Mihai Busuioc, era originar din satul Boiştea, comuna Petricani, fiu de preot. A trăit între anii 1847 - 1912. Acesta l-a orientat spre cunoaşterea lui Ion Creangă (1839 - 1889), care a fost şi un institutor mare pe cât a fost de mare scriitor. Mai întâi i-a căutat urmele în Fălticeni, unde ambii au fost şcolari. În 1906 i-a vizitat satul de obârşie: Humuleşti. A publicat mult despre el începând din 1910 când a publicat cartea "În amintirea lui Ion Creangă". În discursul de recepţie la Academia Română (9 iunie 1923) îl îngemănează pe Creangă cu Neculce declarând că în fiecare se simte "sufletul cel veşnic al neamului". I-a evocat personalitatea în Sesiunea Academiei Române din 12 ianuarie 1940, dedicată omagierii lui Creangă (în ultima zi a anului precedent se împliniseră 50 de ani de la moartea înaintaşului său). A publicat şi alte articole între care amintim: "Doi mari prieteni: Eminescu şi Creanga" (Opere, VI, pp.298-302).

O sacră osmoză Creangă - Eminescu, care sporeşte valoarea amândurora, s-a produs prin emisiunile radiofonice în care Sadoveanu a citit din nemuritoarele "Amintiri din copilărie". Înregistrate pe bandă magnetică au rămas să fie folosite în şcoli ca sacre materiale didactice.

O rodnică prietenie s-a dezvoltat între Maestru şi vestitul institutor din Piatra Neamţ, Leon Mrejeriu (1879 - 1945). Pe lângă roadele subtile din activitatea fiecăruia, benefica colaborare a dus la elaborarea unor manuale şcolare deosebit de valoroase şi de persistente apărute sun semnăturile lor îngemănate. Consemnăm câteva dintre acestea, existente în Biblioteca Academiei Române: "Carte de cetire pentru clasa a II-a urbană", ediţia a VI-a, 1915 - 1916, Buc., 248 p; "Carte de cetire pentru divizia a III-a rurală", ânul II, 1916, 370 p + 1 planşă; "Carte de cetire pentru clasa a VII-a primară din oraşe şi sate" 1926 - 1927, Buc., 364 p. Catalogul de la Academia Română înregistrează un manual în limba maghiară, elaborat de cei doi prieteni, editat în 1925 la Odorheiu Secuiesc, de 208 p.

O prietenie stimulatoare a arătat M.S. faţă de tânărul învăţător de la Dreptu, Constantin Romanescu (n.1906) despre care a scris un articol elogios în ziarul "Dimineaţa" din 2 ianuarie 1937 (reprodus în Opere, vol.20, pp.87-90), articol intitulat "Patriotism. Opera unui modest învăţător".

Relaţii de prietenie şi colaborare (mai ales la Viaţa românească) a cultivat cu profesorul Facultăţii de Medicină din Iaşi, scriitorul I.I. Mironescu (1883 - 1939), născut la Tazlău. Au venit adeseori împreună la Tazlău şi au colindat Munţii Neamţului.

Hotărârea Senatului Universităţii din Iaşi (6 octombrie 1936) de a-i acorda titlul de "doctor honoris causa" a avut, desigur, în vedere caracterul educativ al operei sale şi a fost sprijinită de profesorii originari din Neamţ.

Şcoala Normală de Învăţătoare din Piatra Neamţ l-a sărbătorit, pe 10 octombrie 1930, la împlinirea vârstei de 50 de ani. I-au adresat şi o telegramă omagială la care Maestrul a răspuns printr-o scrisoare datată "13 noiembrie 1930", Copou, adresată directoarei Şcolii, Eufrosina Săvescu. În acea onorantă scrisoare, după ce mulţumeşte pentru felicitările adresate de "tinereţea şcolii", comunică: "Sunt fericit de prieteniile pe care mi le-am câştigat prin opera mea şi ţin să le păstrez...". Încheie cu: "Vă rog să mă socotiţi prietenul şi devotatul dv."

Cele relatate aici, ca şi multe altele, constituie - credem - un stimulent şi pentru şcolile nemţene de acum şi din viitor.

Profesor Traian CICOARE

Presa pedagogică din judeţul Neamţ

"Revista Societăţii Corpului Didactic din judeţul Neamţ" (1 oct. 1896 - 15 oct. 1899)

Este considerata ca fiind cea mai importanta publicaţie didactica şi pedagogică din judeţul Neamţ, de până la primul război mondial. Apărută la interferenţa dintre secolele XIX şi XX, în Piatra Neamţ sub influenţa mişcării de idei promovate de Spiru Haret - cel mai mare reformator al învăţământului românesc, REVISTA SOCIETĂŢII CORPULUI DIDACTIC DIN JUDEŢUL NEAMŢ a avut drept scop "dezvoltarea şi perfecţionarea învăţământului, prin promovarea noilor principii ale pedagogiei moderne...; schimbarea mentalităţii oamenilor despre locul şi menirea învăţământului în societate..." Facem aceasta precizare întrucât istoria învăţământului din a doua jumatate a secolului al XIX-lea a cunoscut, sub aspectul pregatirii pedagogice, doua categorii de învăţători: maiorescieni şi haretişti. Învăţătorul din prima categorie era menit să-şi desfăşoare activitatea numai în interiorul şcolii. În afara de instruirea şi educarea elevilor, nimic mai mult. Pe când învăţătorul de tip haretist este educatorul nu numai al şcolarului, dar şi al întregului sat. Spiru Haret, dat fiind condiţiile de munca deosebite, scoate învăţătorul din şcoală, largindu-i considerabil sfera de activitate, încredinţându-i sarcina de a se preocupa de înfiinţarea "caselor de citit", "bibliotecilor săteşti" şi "cooperativelor populare", în scopul dezvoltării economice şi social - culturale a ţăranului.

Preşedintele Colegiului de redacţie: învăţătorul Manea Mănescu (Dragomireşti); secretar - Gheorghe Nicolau (Piatra Neamţ); iar membrii Zulnia C. Isăcescu, Cristina I. Bellyan, Alexandrina şi Cleopatra Măcărescu, Natalia Protopopescu, Mihai Pantazi, Simion Scutărescu etc. - cadre didactice de prestigiu ale învăţământului românesc.

Studierea conţinutului articolelor apărute în cuprinsul publicaţiei scoate în evidenţă preocupările cadrelor didactice de popularizare a teoriilor, metodelor şi principiilor pedagogiei universale, a istoriei învăţământului din România şi statele occidentale. Învăţătorii, în promovarea noului în lecţii, făceau referiri la operele teoretice ale pedagogilor germani, francezi sau elveţieni. Ne reţin atenţia materialele de înalt nivel teoretic semnate de Zulnia C. Isăcescu ("Emoţiunile şi rolul lor în educaţia morală"), George Simionescu ("Ereditatea tendinţelor"), Ruxandra G. Budu ("Cultura memoriei"), Gheorghe Nicolau ("Cunoaşterea stărilor afective ale şcolarilor") ş.a; mult apreciate de Spiru Haret, C. Maissner, I. Mitru - personalităţi reprezentative ale pedagogiei româneşti din acea vreme.

Învăţătorii nemţeni şi-au înscris numele în istoria presei pedagogice locale şi nu numai, dar şi în a celei naţionale, prin aceea că au dat dovadă atât de o temeinică pregătire teoretică, cât şi practică. Ei au demonstrat că un sistem bun şi util de educaţie şi instrucţie, comentat în coloanele "Revistei Societăţii Corpului Didactic din judeţul Neamţ" are un fundament teoretic serios, acesta constituind subiect de dezbatere de către mai marii istorici ai pedagogiei europene şi, îndeosebi, ai acelora care erau adepţii teoriei "şcolii active".

Prof. Constantin PRANGATI

Rememorări pedagogice nemţene

Iunie-octombrie

4/1876 - născut, la Buhalniţa, D.M. Cadere, profesor de fizică-chimie la Şcoala Normală "Vasile Lupu" din Iaşi; constructorul cabanei Dochia; mort 1941.

4/1992 - nascut, la Piatra Neamţ, din părinţi învăţători, Simion Purice, medic dr., profesor la Universitatea de medicină Bucureşti, afirmat şi ca teoretician în pedagogie.

8/1856 - născut, la Roman, Petre Missioc, cunoscut pedagog, mort la 10 iunie 1929 la Iaşi.

19/1908 - nascut, la Negreşti, profesorul universitar de istorie la Bucureşti, scriitorul Dumitru Almaş (Ailincăi), cu contribuţii în domeniul teoriei pedagogice.

27/1929 - s-a dezvelit, în cadru festiv, bustul profesorului V.A. Trifu, executat de profesorul de artă plastică V.A. Gheorghiţă, născut la Pipirig.

30/1843 - născut la Borleşti, Ştefan Vârgolici, primul profesor de limbi străine al Universităţii din Iaşi, mort la 29 iulie 1897.

30/1940 - născut, la Roman, Academicianul Horia Scutaru, fizician, a învăţat în Şcolile din Piatra Neamţ, Generală nr.6 şi Liceul "Calistrat Hogaş".

31/1938 - la sărbătorirea Zilei economiei, la Şcoala Normală de Învăţătoare din Piatra Neamţ elevele Veronica Chiribău (profesoara cunoscută Veronica Mihăilescu) şi Natalia Cojocaru au recitat poezii compuse de ele.

octombrie/1936 - în revista "Preocupări didactice" apare articolul "Idei călăuzitoare pentru munca culturală la sate", sub semnătura savantului sociolog Dimitrie Gusti, prieten cu profesorul pietrean Virgil Dobrescu.

Casa Corpului Didactic îl va sărbători, în februarie, la 120 de ani de la naştere.

octombrie-decembrie/1939 - în revista "Apostolul", elevul normalist din clasa a VIII-a, Alexandru Iftime, publică un valoros articol "Limba noastră" (pag. 53-61), un rechizitoriu la adresa revizionismului maghiar, care n-a încetat nici azi.

Prof. Traian CICOARE

■ APOSTOLUL - *revistă a cadrelor didactice din judeţul Neamţ, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învăţământ Neamţ cu Inspectoratul şcolar al judeţului Neamţ, Casa Corpului Didactic şi Asociaţia Învăţătorilor din judeţul Neamţ.*
■ FONDATORI: *C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)*
■ CONSILIUL DIRECTOR: *Florin FLORESCU, Alina PAMFIL, Dumitriţa VASILCA, Gheorghe AMAICEI (martie 1999)*
■ Redactor şef: *Mircea ZAHARIA;* redactor şef adj.: *Ştefan CORNEANU* ■ *Tiparul SC 5 AT SRL Piatra Neamţ*

Casa Corpului Didactic, str. Petru Rareş nr. 24, tel: 223885; fax: 225332, Piatra Neamţ.

PREŢUL 2.000 LEI